גמ׳ מ״מר מעשים כולן לחד קרבן ולחד תגלחת (ה) ואנא לחת מעכבא דברי ר׳ לא יעזר: **ומ״ש** מ״מר מעשה יחידי · לחד קרבן ולחד על גב שעדיין לא גילח דתגלחת לא מעכבא: **מה** הטם מ״מר מעשה יחידי · דלמ״מר גילוח עביד מעשה כדכתיב ״ונזן על כפי הנזיר לחר התגלח לח נזרו״: **ולימא** עד דלימא תרוייהו · תורה אור

דמה הטם לחר תגלחת כדכתיב ״לחר לחתגלתו לף כלן נמי ״לחר לחר התגלחו״: **ממר ג)רב** מנופה בנזיר מעכבא · מלמעוח יין ולימא למעוח יין כיון דלענין כפרה שירי מלוה היא · וכדלמר מר (יומא מ׳) ״לחטיפה לכפר״ וכי חטיפה מכפרת והלח לין כפרה ללח בדם כדכתיב ״כי הדם הוא בנפש יכפר״ ללא לומר לך שלם מעשה לחטיפה שירי מלוה מעלה עליו לכתוב כלחו [לא] כיפר ולימר גבי נזיר נמי לא ג)[מעכב לף מממע לן ומי

רבי שמעון אומר כיון שנזרק עליו אחד מן הדמים הותר הנזיר לישתות ביין ולהיטמא: **גמ׳** תנ״ה [ואחד ישתה הנזיר יין] אחד המעשים בולן ״דברי רבי אליעזר וחכמים אומרים ״אחד מעשה יחידי: מאי טעמייהו דרבנן? כתיב ״והקריב האחד ״אחד התטת ״אחד התגלחו את נזרו״ ״מה התם אחר מעשה יחידי אף באן אחר מעשה יחידי, אלמא עד דאיכא תרוייהו: אי הכי נ״ש למה לי: *אמר רב ״תנופה בנזיר ״מעכבת״ אליבא דמאן אילימא אליבא דרבנן תגלחת אמרי רבנן לא־מעכבא ״תנופה אלא אליבא דרבי אליעזר פשימא האמר ר״א אחר מעשים כולם: מהו דתימא כיון דלענין כפרה שירי מצוה היא הבא נמי לא תעכב, קמ״ל, ומי

מיבעיא! אלא אליבא דרבי אליעזר פשימא האמר ר״א אחר מעשים כולם: מהו דתימא כיון דלענין כפרה שירי מצוה היא הבא נמי לא תעכב, קמ״ל, ומי

ומיפוק ליה מגזירה שוה דלחר לחר [ר״ח] היא ס״מ דכתטפה מוזה: **ואלא** הא דתניא וחלת תורת הנזיר בין שיש לו שער בין חין לו שער דלא מעכב · ותפרש דטון להשוות יש לו לחין לו לומר שתגלחת לא מעכב ולרבנן מנ״ש דלחר לחר נפקא ולר״ל ג) [לא] לחר לחר] תגלחת מעכבת וע״כ בא להשוות חין לו לים לו לומר כשם שיש לו שער יעביר לו תער על [רחשו] וחס יעביר תער על [מורסו] וה״ל בא להשוות חין לו לים לו לומר שזקוק להניף על זרועו כשחין לו כפים ולחידי דילמ לבריימת לחיפך במורסו בהדיח ניהה ליה לחיפוי והחניח נזיר ממורסו ב״ש חומרים ס״ל להעביר תער וב״ה חומרים לריך להעביר תער ה״ג מלי״ליט לריך ל״ב״ש חין לו תקנה כלומר המחבירו שהעביר תער על רחשו לח יועיל כלום ולר״ל דלמר תגלחת מעכבת יפסר בעולם בין ולרבנן דלמרי תגלחת למלוה ולח לעכב לח קיים המלוה לח ל״ב״ה יש לו תקנה לממרטן בהטברת תער לר״ל יהח הטברת תער במקום תגלחת להחזיר בין ולרבנן לקיים המלוה הרי [לי] לפסר ל[ל״ב״ש]שהא דלמר תורת נזיר בין יש לו שער בין שחין לו להשוות יש לו לחין לו בין לר״ל בין לרבנן בין ל״ב״ש בין ל״ב״ה דלי ל״ב״ש יש לו שער יש לו תקנה ובחין לו לין לו תקנה ולי ל״ב״ה לענין מה [בח] להשוות יש לו ד׳ ע״כ להו [בים] לו שער בהדיח כתיב בהטברת תער ה] דלחין לו [נמי] לריך להעביר תער ול״ב״ה היח ס״ל בח להביח לין לו ולהזקיקו תטפה על זרועו וה״ה דים לו ולהיוה דרבי פדת,הח דלמר רבינח לל״ב״ש לין לו תקנה,דלמר י] ל״ש [ור״ל] דלמרו דבר לחד: **אין** לו בהן יד ורגל · המטרע לין לו טהרה טולמית דבעינן קנה כדכתיב: על מקומו · מקום הכהן: **אי** לגיבח דר״ל פסיטח דלף כי לח פירטו הכ״ם לחת הוח כר״ל ן, מהו דתימח כיון לענין כפרה שירי מלוה ס״ל דה״פ כשם שבחין לו כפים דין הוח [שבטבב דכל] בחיבו רחוי לרבנן והחניח זחת תורת הנזיר בין יש לו [כפים] בין לין לו ולהלי ליבנח ס״ל דה״פ כשם שבחין לו כפים דין הוח [שבטבב דכל] בחיבו רחוי לבילה בילה מעכבת [ה״כ] תטפה מעכבת ולר״ל ל מיפוק ליה מלחר כל המעטים ללח לרבנן דלמרי לחר מעטה יחידי לחר מ״ל ן] לין לו טיער לריך להטביר וים לו תקנה כבך לו לכל תטפה מעכבת דגבי זחת תורת הנזיר ולללח הח דבעינן בין יש לו טיער לו בין לין לו טיער הכי נמי דמטרטן בים שמלי לומרים ס״ל וט׳ וב״ה לומרים לריך ולחין לו תקנה ולללח הח דבעינן בין יש לו טיער לו בין לין לו טיער לו דמטרטן בים שמלי לומרים ס״ל וט׳ ללח ס״ל דלמרי לחר מעטה יחידי לחר לל מעטים ללח לרבנן לחר מ״ל ן] לין לו טיער לריך להטביר וים לו תקנה כבך לו למלוה לו לעכב ה״ל לחידך בריימת כשם שים לו כפים מניח למלוה כך לין לו כפים מניח בזרוע ודמי רבינח [מהכח] ללח תוכיח לילה טיכוכת דוחלי לריך ולחין לו תקנה ס) [יותר] ל״ב״ה ולכי קלמר כשם שלין לו טיער יש בה טיכוכת וס״ע דלחם כן הייט כר״ל דקלמר בפרק הקומן רבה (נזמות יח׳) כל מקום שלחמרה תורה ומוקה לעכב קס״ד תרתי בעינן ולרי נזיר לכתיב תורת נזיר ולמר רב תטפה בנזיר מעכבת ומנחי כיון דכתיב כן יעשה כמלן דכתיב מוקה דמי ס] והך שמעתח לוקמי לה כר״ל מסוס דכתיב לחר מחר כל המעטים ומו הל דתנן (נזמות כז׳) [ב׳ מינים שבנזיר] מעכבין זה לח זה ומפרש נמח׳ דכתיב כיעשה וכי לין לה לרבנן דרבי לליעזר ים ע]מכלי דהסיל מרבנן דוחלי מעכבין זה לח זה אבל [מ״מ] לין מעכבין מכלמע מיהו לכתי קלה מעכבין דהסם [ונרלה] דסוגיח דהסם כליבחח בתרח ולכי פירוטו לומר רבח תטפה בנזיר מעכבת לכתורה נרלה דהכי פירוטו מעכבת לשחות יין ופריך לי לליבח דר״ל פשימח ולי לליבח דרבנן הסם לל מעכבת ס] כלומר לף כי לין מעכבת הנזיר מלשחות היין לרבנן?] [לקמה דמגלחת מ״מ מעכבת הלמים ולרבנן ולכדחניח במנחות שבי מינין שבנזיר מעכבים זה לח זה והיינו לף כרבנן והחניח [לף] זחת תורת בין יש לו כפים פירוש זחת תורת נזיר בהקומן רבה (שם ל׳ יח׳) דתורה ממעט לעכב לו כדמפקי התם ף](בסומכין לחכי) יעשה דכתי לחין מעכב מלשחות יין מ״מ מעכב הלמים ולילטריך לעשות שלמים לחכים ללח הל דתניח בין יש לו שיער בין לין לו ס״ע תרלה קומר [דלעון] תורה מעכבת התנן נזיר ממורטן ב״ה לומרים לריך להטביר תער וס״ל התמח לריך [יש] לו תקנה חלמח ב״ב״ה דממורטן לל מעכב״ מנלה כתוב מקמי מלחיה דרב לעכב בקרבן כרבנן ומשום וכן יעשה כי היח לפרק הקומן:

אחר מעשה יחידי · לף לחד מן הדמים כדמשמע במתניתין וכדחמי בפ׳ מי שחמר ומשמ חבירו (נעיל כח׳): **מה** התם לחר מעשה יחידי · שלוחו לחר הכתוב שמוך לתגלחת שהוח מעשה יחידי: **אימא** עד דלימא תרוייהו · קרבנות ותגלחת והח "תגלחתו דלמר לחר כל עבודות הקרבנות לל״ב ג״ם דלחר לחר למה לי: **תנופה** בנזיר מעכבת · מלמעוח יין: **השתא** תגלחת שהיח בנוף הנזיר לל מעכבת תנופה · ול״ל דמסיפא שלא לישמה פסולה אלא אגב דבעי למיתני גילה על העולה ועל השלמים פלוגתא דר״ש ורבנן נקט נמי על החטאת על העולה ועל השלמים שלא לשמן וכו׳ תגלחתו פסולה דהואיל ולא עלו לשם חובת שלמי נזיר ועולת נזיר הל״ל כפסולה על העולה ושלמי נדבה ור׳ שמעון סבר דאם גלח על שלמי נדבה יצא: ואם גלח על שלשתן אחרי הקריבו שלשתן ונמצא א׳ מהם כשר והאחרים פסולים תגלחתו כשרה דברי הכל היא: אחר מעשה יחידי. אפילו אחר א׳ מן הדמים: מה התם אחר מעשה יחידי · דהייט גילוח דכתיב בקרא: ואימא עד דאיכא תרוייהו קרבנות ותגלחת דהא אחר תגלחתו הייט אחר כל עבודת הקרבנות: א״כ נ״ש דאחר אחר לפה לי (להשתא בתגלחת שהיא בנוף הנזיר אמרי רבנן דלא מעכבה תנופה) וא״ת אצטריך נ״ש למעוטי תנופה · וי״ל דמסיפא ידענא דכיון דתנופה הייא שיורי מצוה לא מעכבה: השתא תגלחת שהיא בנוף הנזיר אמרי רבנן דלא מעכבה תנופה שאינה מעכבת בשום מקום מיבעיא: כיון דלענין כפרה שיורי מצוה היא כדאיתא ס״ק רובחים שאם עשאה לתנופה שירי מצוה פי׳ שלא עשאה במצוה מן המובחר וכפר שאינה מעכבת

כלל מעלה עליו הכתוב כאילו לא כיפר וכפר פי׳ כאילו לא כפר שלא עשה מצוה מן

קן א ב מיי׳ פ״ח מהל׳ מילות הל׳ ה ופ״ב מהל׳ נכ״מ:

ל״ל מתגלחו

פי׳ הרא״ש

בפרשה [רש״א] כיון שנזרק עליו׳ מן־הדמים כדדרשי׳ בנמ׳ אחר מעשה יחידי׳ ונמצא פסול כגון שנשפך דמו או יצא או נטמא תגלחתו פסולה הואיל ונפסל הזבח שגילח עליו הר״ל כגלחוהו ליספים וגלחוהו ליספים אמרינן בנמ׳ לעיל ס״ק לר׳ אליעזר פותר ז׳ ולרבנן סותר ל׳ ובחיו לא עלו לו דכיון דצריך לסתור עד שיגדל שערו ובהקרבת שאר הזבחים לא היה ראוי להתגלחה חשבינן להו כאילו הקריבם קודם וזמנם תוך מלאת׳ גילח על החטאת שלא לשמה משנה שאינה צריכה לומר שגילח על הזבח דהייט שגילח על החטאת ונמצא פסול דהמזבח שלא לשמה פסולה אלא אגב דבעי למיתני גילה על העולה ועל השלמים פלוגתא דר״ש ורבנן נקט נמי על החטאת שלא לשמן וכו׳ תגלחתו פסולה דהואיל ולא עלו לשם חובת שלמי נזיר ועולת נזיר הל״ל כפסולה על העולה ושלמי נדבה ור׳ שמעון סבר דאם גלח על שלמי נדבה יצא: ואם גלח על שלשתן אחרי הקריבו שלשתן ונמצא א׳ מהם כשר והאחרים פסולים תגלחתו כשרה דברי הכל היא: אחר מעשה יחידי. אפילו אחר א׳ מן הדמים: מה התם אחר מעשה יחידי · דהייט גילוח דכתיב בקרא: ואימא עד דאיכא תרוייהו קרבנות ותגלחת דהא אחר תגלחתו הייט אחר כל עבודת הקרבנות: א״כ נ״ש דאחר אחר לפה לי (להשתא בתגלחת שהיא בנוף הנזיר אמרי רבנן דלא מעכבה תנופה) וא״ת אצטריך נ״ש למעוטי תנופה · וי״ל דמסיפא ידענא דכיון דתנופה הייא שיורי מצוה לא מעכבה: השתא תגלחת שהיא בנוף הנזיר אמרי רבנן דלא מעכבה תנופה שאינה מעכבת בשום מקום מיבעיא: כיון דלענין כפרה שיורי מצוה היא כדאיתא ס״ק רובחים שאם עשאה לתנופה שירי מצוה פי׳ שלא עשאה במצוה מן המובחר וכפר שאינה מעכבת